TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO, SULO SYVÄNEN,
ADOLPH SALMI, ALEX SEVO,

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset $1.00 kerta, halutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 50c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$5.50 6 kuukautta..$3.00
3 kuukautta... $1.60 1 kuukausi... .60
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$8.00 6 kuukautta..$4.25

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$5.50 Six months.....$3.00
Three months..$1.60 One month..... .60

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Kun se on mahdollista nyt, niin miksi ei myöhemminkin?

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Oct. 5, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th 1917.)

Washingtonista ilmotetaan, että jo kauan suunniteltu kaikkien liittolaismaiden taloudellisten voimien keskittäminen on viimeinkin saatu toteutetuksi.

Siihen sisältyy yhteinen sotilaskontrolli raaka-aineisiin, tehdastuotteisiin, laivaliikenteeseen, rahatalouteen, elintarpeisiin, sekä tuonti- ja vietikauppaan nähden.

Liittoon yhtyneiden hallituksien toimenpiteitten yhteistoimintaan saattaminen, lukuunottamatta armeija- ja laivastoasioita koskevia seikkoja, tapahtuu viiden liittoneuvoston välityksellä, ne ovat: sota-, laivaliikenne-, sotatarve-, elintarve- ja rahatalous-neuvostot, joiden toiminta ulottuu seuraaviin tapauksiin:

Milloin kaksi tai useampia hallituksia on tekemisissä hyödykkeiden kanssa, joita täytyy lähettää merentaakse paikallisen varaston täydentämiseksi, tai milloin useiden tarvikkeiden saantilähteitten sekä tarvikkeitten jaon ja käytön suhteen on päästävä yksimielisyyteen, tai milloin ilman yhteisiä sopimuksia saattaisi tapahtua samojen tarpeitten tuottamista usealla taholla siten haaskaten työvoimaa.

Siinä on oivallinen esimerkki kansantalouden järjestämisestä tarkotustaan vastaavalla tavalla. Mutta tämä järjestys koskee vain sotatilannetta. Sitä ei ole aiottukaan ulotuttaa rauhantoimiin, jolloin se olisi paljoa välttämättömämpi kuin sotatilanteen vallitessa, niin välttämätön kuin se nyt onkin. Sen kautta näet, voitaisiin jo kapitalistisessakin yhteiskunnassa päästä siihen, että sodat kävisivät tarpeettomiksi. Sehän järjestäisi tuotannon kansainvälistä tarvetta silmälläpitäen, valmistuttaisi kussakin paikassa sellaisia tuotteita mitä siellä helpoimmin voidaan valmistaa ja huolehtisi niiden kansainvälisestä jaosta ilman suunnattomia varustuskilpailuja, jotka kapitalistisen kauppakilpailun vallitessa ovat pakollisia.

Herkkäuskoisuuden uhreille

Aivan äskettäin mainitsimme eräässä kirjotuksessa, miten ne porvarien selitykset, joissa sanotaan työväestön kohoavan valtaan aivan läheisessä tulevaisuudessa, eivät ole porvariston todellisia ajatuksia, vaan tarkotuksellisesti laadittua agitatsionia työväestön uneen tuudittamiseksi.

Teräskuningas Schwab on ésiintynyt sellaisena agitaattorina äänekkäämmin kuin muut suurriistäjät, mutta suuresti erehtyy se joka luulee Schwabin esittävän omia todellisia ajatuksiaan. Ei sinnepäinkään. Herra Schwab ei ole niin suuri tomppeli, että ajattelisi työväestön pääsevän valtaan, päinvastoin hän ajattelee, ettei se koskaan siihen pääse, jos se seuraa hänen neuvojaan. Schwabin väite, että omaisuuden nykyisestä poikkeava jako saadaan aikaan sillä, että tulo- ja perintöverotuksen avulla otetaan valtiolle kaksikolmattaosaa suuromistajien tuloista, on niinikään tarkotuksellinen valhe. Milloinkaan ei porvarillinen järjestelmä tee sellaista. Kuinka moni on ankaroista lakisäädöksistä huolimatta maksanut sellaisia tulo- ja perintöveroja? Ei yksikään ainoa, eikä tulekaan maksamaan niin kauan kuin verotusjärjestelmä ja verojen kokoaminen on porvariston määrättävissä.

Sellainen "kasvaminen" toisenlaiseen yhteiskuntamuotoon on pelkkä harhakuva, jonka perässä ei työväestön kannata koskaan lähteä. Vaikkapa olisi niinkin, että valtio ottaisi kaksikolmattaosaa suuromaisuuksista verotuksen avulla, niin sittenkään ei se muuttaisi omistussuhteita millään tavalla.

Porvarillisen valtionkin on pakko omien etujensa takia ottaa alituisesti suurempia veroja, eikä niitä kaikkia saada ennään työväestön käyttöosuudesta. Siitä johtuu pakko korkeampaan perintö- ja tuloverotukseen. Mutta suurpääoman mahtivaltaan ei sillä yhtään vaikuteta heikentävästi.

"Kasvaminen tulevaisuuden valtioon" on aina ollut porvariston lempiajatuksena milloin se on huomannut etujensa joutuneen ahtaalle. Se pelkää vallankumousta ja suistaakseen kumousliikkeen voimia toisaalle, se koettaa kaivaa niille keinotekoista ojaa. Mutta ennen tai myöhemmin tulee vastaan sellainen vuori, jota ei voida läpästä.

Muutoksen aikaansaaminen omaisuussuhteissa edellyttää muutoksen aikaansaamista omistussuhteissa. Mutta se ei voi tapahtua muuten kuin yhteiskunnallisen vallankumouksen kautta.

Suuret lupaukset tyhjää sanahelinää

Meikäläisten taholta on usein osotettu kuinka kapitalististen politikoitsijain lupaukset ovat työläisille tyhjää sanahelinää. Jos koskaan, niin näinä historian suurtapahtumain aikana on nähtävänä se todeksi mitä yllä on sanottu. Luvataan sitä tahi tätä työläisten pienten ja sorrettujen kansojen hyväksi, ne ovat vain pelkkiä lupauksia, joita ei panna koskaan täytäntöön.

Meillä on täällä pian kongressimiesvaalit. Kuten tavallista, vaalien edellä omistavain luokkain poliitilliset puhujat ja vaalirunnarit kääntyvät työläisten puoleen ja lupaavat ihmeen paljon jos vain työläiset äänestävät heidät ja heidän edustajansa virkoihin.

Työläiset, vertailkaapa toisiinsa niitä toimenpiteitä mitä hiljakkoin unionistien ja sosialistien edustajat Lontoossa pidetyssä kokouksessa suunnittelivat työväenluokan hyväksi! Äärimmäisen sosialistiteorian kannalta heidän päätöksistään voisi sanoa joitakin muistutuksia, vaan kun ottaa huomioon minkälaisen puristuksen alaisena heidän täytyi toimia, niin voimme ihailla, että työläisten kansainväliset edustajat voivat näinä vaikeina aikoina saada niinkin paljon työväenluokan hyväksi. Kaikista niissä esityksissä mitä vaaditaan hallituksen tehtäväksi kansainvälisten asioitten uudelleen järjestämistä, ilmenevät palkkatyöläisten edut.

Kun tutkitte tämän maan nykyistä sosialistipuolueen ohjelmaa, niin siitä näette, että sosialistit ovat niitä jotka tuntevat todellisesti työväenluokan tarpeet ja toimivat työväenluokan hyväksi. Vaan sosialistit ja sosialistipuolue ei saa vatimuksiaan läpi, ellei työväestö sano itseään irti valtaluokkain puolueesta. Ikävä kyllä nähdä, että nykyään vielä työläiset suurena enemmistönä antavat voimansa kapitalistipuolueille, tietämättömyydessään ja herkkäuskoisuudessaan antavat häikäistä itsensä suursuisten politikoitsijain lupauksilla.

Työläiset, muistelkaapa edellisiä vaaleja kuinka ihastuitte niihin asioihin joita esitti kaunopuhelias vaalipuhuja; te ihastuitten niihin **lupauksiin** mitä hän laverteli teidän hyväksenne ja **annoitte** äänenne hänen hyväkseen. Tutkikaapa mitä he ovat **tehneet** teidän hyväksenne, niin varmaan havaitsette **etteivät ole tehneet mitään** ja jos jotakin ovat tehneet, niin toisilla teoilla on se nypitty takasin. Ja sitä tulee jatkumaan, niin kauan kuin työläiset juoksevat kapitalistien suursuisten politikoitsijain perässä.

MAILMANKATSOMUKSIA

TOIMITUSHARJOTTELIJAKSI LEHTEEMME

on ryhtynyt toveri Peter Kähkönen Portlandista. Toveri Kähkönen on lukijoillemme tunnettu jo monen vuoden aikana julaistuista kirjotuksistaan.

AVOIMEN TYÖPAJAN PROPAGANDASTA

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Oct. 5, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th. 1917.)

sellaisena kuin se ilmenee eräitten sotavoittoilijain julkaisemissa lentolehtisissä, joiden kautta tahdotaan kasvattaa niitä voimia, joiden tarkotuksena on sotatilannetta hyväkseen käyttäen riistää työväestöltä kaikki oikeudet ja tehdä tästä maasta samanlainen autokraatinen militarismi mahti, jota vastaan nyt taistellaan on Seattle Union Record onnistunut poimimaan viime aikoina monta olvallista näytettä. Tässä muuan sellainen:

"On tullut aika, veljet, jolloin kaikkien meidän sihteeriemme ja edustajiemme olisi oltava sotarintamalla mikäli saa uskoa sen avoimen työmaan propagandatoimiston selityksiä jossa katsotaan asevelvollisuuspakkoa sellaisena sopivana keinona, jonka avulla se voi päästä eroon kaikista vastenmielisistä henkilöistä. Näin ne sanovat työväestön 'todellisista' riistäjistä:

"' Ei se ole työnteettäjä joka työläistä riistää, vaan työväen johtaja.

"'Työväen politikoitsijat, agitaatorit ja unioiden edustajat ovat alistaneet työväestön täydelliseen valanalaisuuteensa muodostamalla työvoimamonopolin, voidakseen itse elää huoletta ja joutilaisuudessa. Rehellisillä pyrkimyksillä, kuntoisuudella ja taidokkuudella ei ole enään mitään mahdollisuuksia tuotannossa.

"'Rehellisellä työläisellä on nyt oman tahtonsa esittämismahdollisuus vain siinä tapauksessa, että hän kieltäytyy tunnustamasta sitä vasallivelvollisuutta, jonka alaiseksi tunnottomat työväen johtajat ovat hänet pakottaneet. Vaatikoon hän senvuoksi että nämä loiseläjät vaaditaan joko työhön tai taisteluun. Uusi asevelvollisuuslaki ulottuu useihin niistä sillä ne eivät suinkaan ole hyödylli sen tuotannon palveluksessa; ne palvelevat kernaammin omia etujaan eivät tuota mitään ja jarruttavat sotatarvetuotantoa. Tee työtä tai taistele, pitäisi olla niiden tuomio, tai linnaan sodan ajaksi.'

"Ja kun me nyt tiedämme, että työväen edustajat eivät ole tarpeellisen tuotannon palveluksessa, joten heidät pitäisi pakottaa eturintamaan niin tässä on muuan pieni helmi, jo ka selittää miten maa 'todella tarvitsee' pankkiirit:

"'Viime aikoina on 'valkokaulus toimia' kohtaan heitetty niin monta halveksuvaa lausetta, että osa kansasta on jo lievässä hysteerisessä tilassa sellaisten toimien hoitajien suhteen, vaatien että nykyisin pitäisi olla olemassa vain kahdenlaisia ihmisiä, toiset puettuina armeijan virkapukuun ja toiset rasvatahraisiin työpukuihin, kantaen evästastiaansa. Känsäkourille kaikki se kunnia mitä heille kuuluu, sillä avustavathan hekin kovalla työllään sodan voittoon saattamista, mutta tämä mailma tarvitsee vielä joitakin liikkeenhoitajia, pankkijohtajia ja yleisiä toimitusjohtajia. Ovatpa ne vielä hiukan tarpeellisempiakin kuin työläiset. Päästäkää työläiset vapaasti toimimaan ja hoitamaan asioita, niin näette te mitä tapahtuu. Siinä suhteessa tarvitsee meidän vain luoda silmäys Venäjään.

"'Jokainen työläinen jolla vain on todellista halua ja kykyä, voi pian kohota valkokaulustoimeen, jos hän sellaista haluaa, vaikka nykyisten korkeain palkkojen aikakaudella monet työläiset ovat paremmassa asemassa kuin ne.'

"Jokainen työläinen jolla on 'todellista halua' voi saavuttaa valkokaulustoimen! Mikä herttainen ajatus! Mutta älkäämme sentään, veljet, sellaiseen pyrkikö. Olkaamme tyytyväisiä osaamme. Mehän ansaitsemme jo nytkin niin paljon enemmän kuin nämä pankkien presidentit!

"Tämä avoimen työmaan propaganda ei ole varsin ystävällistä valtion omistusoikeudellekaan. Näin se sanoo siitä:

"'Me olemme nähneet sitä niin paljon käytännössä, että tiedämme miten epäonnistunutta se on. Rautatiet yksin ovat jo osottaneet valtion omistusoikeuden kelpaamattomuuden. Ellei tämän maan kansa tahdo valtion omistusoikeutta, olisi sen sanottava tahtonsa julkisuuteen, toinen puoli on jo saanut aikaan liiaksikin ääntä.'

"Viimeisessä väitteessä on vain yksi pienoinen erehdys, mutta se pilaakin koko väitteen. Mitä me olemme nähneet käytännössä, on rautateiden **yksityisomistus**, joka oli vallan epäonnistunutta. Vielä nytkin oyat rautatien yksityisten omistamia, vaikka hallitus onkin ottanut niiden liikkeenhoidosta huolehtimisen tehtäväkseen entisten yksityisten omistajien välityksellä."

VENÄJÄN ASEMA.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Oct. 5, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th. 1917.)

Canadian Forward kirjottaa:

Sotatilan vallitseminen Venäjän ja liittolaisten välillä — ja sen syiden tutkiminen on vain ihmiskunnan tulevien polvien rehellisesti arvosteltavissa, asettamatta vaaraan vapauttaan. — Nykyään yleisen mielipiteen ollessa kiihtyneenä, rehellinen keskustelu tästä ja tämänlaisista kysymyksistä tultaisiin epäilemättä katsomaan liittolaisten asian vastustamiseksi jne. — huolimatta siitä minkälaisella rehellisyydellä asiaa tutkittaisiin ja minkälaisiin johtopäätöksiin asiasta tultaisiin. Tämä aika ei ole sovelias Venäjän kysymyksen puolueettomalle käsittelylle ja mesentähden neuvomme lukijoitamme olemaan vaiti. "Vaitiolo on kultaa — puheet eivät nyt auta Venäjän työläisten asiaa, senvuoksi ottakaa kasvoillenne piikiven ilme — puhei den aikakin on tuleva. Kuinka hal tioituneita lienettekin, tukahduttakaa pulpahtelevat intohimonne — yhteiskunnallisessa elimistössä täytyy nousta muutosten meidän valtiollis-taloudellisen järjestömuotomme perusteella. Eivät valheet, eivätkä petokset voi pysyvästi teljetä köyhälistön edistystä. Tämä on estetuomioiden vakoilulakien jne. aikaa, kaikki osoituksia valtiollisen hallintomme porvarillisesta luonteesta, joka olisi mahdottomuus puhtaan kansanvallan vallitessa (kutka sortaisivat silloin kun kaikki ovat vapaita); ne tulevat väistymään työväenluokan oppiessa tuntemaan, että sen vapaus on riippuvainen työn tuotteiden omistuksesta. "Europan sota" hävitää enemmän kuin juoksuhaudat ja tuhannet ihmisoliot — se on myöskin hävittävä tietämättömyyden ja taikauskon timanttikalliot ja siten voitettu uusi tietoisuus on lopulli sesti tarpeen ihmiskunnan vapautta miseen.

NORJAN OSUUSTOIMINTALIIKE KASVAA VOIMAKKAASTI.

Viime vuoden ajalla kasvoi Norjan osuustoimintaliike verrattain voimakkaasti, jäsenmäärä lisääntyi huomattavasti ja uusia liittoja liittyi pää yhdistykseen 48, tehden niiden jäsenluku 5,511. Eronneitten yhdistysten lukumäärä oli 15 ja jäsenmäärä 1,224. Vuoden lopulla kuului pää yhdistykseen 237 osastoa, joiden yhteinen jäsenmäärä oli noin 55,000.

SOTATARVETEOLLISUUDEN LAAJUUS YHDYSVALLOISSA.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Oct. 5, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Yhdysvalloissa tuotetaan nykyisin sotatarpeita lähes seitsemässäkymmenessä tuhannessa tuotantolaitoksessa, siihen luettuna nekin joilla on urakoita ja alaurakoita täytettävänään. Useissa tapauksissa on näiden tuotantolaitosten palveluksessa monia tuhansia työläisiä.

Nämä numerot osottavat, miten suuri tehtävä on jo yksistään työvoiman hankkiminen näille teollisuuslaitoksille. Oli tarpeellista lähettää ulos seitsemänkymmentä tuhatta tiedustelukaavaketta, jotta saatiin tietää, miten paljon kukin niistä tarvitsi ammattitaidotonta työvoimaa, jota hallitus alkoi työväenlitystoimistojensa kautta hankkimaan, sen työnvälitystoiminnan astuessa voimaan elokuun alussa.

TYÖLÄISTEN PERISYNNISTÄ.

Meille kirkollisen kasvatuksen saaneille on tuttua se, että me kaikki ihmiset olemme perisynnin saastuttamia. Me emme lähde väittämään kuinka se otaksuma on todenperäinen. Mutta eräissä asioissa näyttävät ihmiset olevan perisynnin turmelemat, etenkin työläiset.

Työläisillä näyttää olevan ikäänkuin perisyntinä peritty ominaisuus epäluulo omia järjestöjään kohtaan, vaikka yleisesti tunnustetaan etteivät työläiset saa alkeellisimpiakaan oikeuksia ilman järjestöjä. Vaan järjestymistä vastaan ollaan suuresti epäluuloisia ja jos järjestytään, niin niitä järjestöjä epäillään, niissä on kaikenlaisia vikoja ja virheitä. Useinkin on niin hullunkurisesti, että moittijat pysyvät loitolla järjestötoiminnasta, vaikka heidän tulisi tehdä aivan päinvastoin, ottaa osaa persoonakohtaisesti järjestössä ilmeneväin epäkohtain poistamiseen Kaikkiin työväenjärjestöihin nähden on sama suhde; unioissa ovat vanhoilliset säännöt, korkeat sisäänpääsy- ja kuukausimaksut ja kelvottomat johtajat; ei puhettakaan, että moittijat persoonakohtaisesti ottaisivat osaa union toimintaan, ollaan vain sivustakatsojia ja kovasti moititaan union huonoutta.

Monenkin työläisen mielestä sosialistipuolue on hyvä muuten, vaan sen eteen kun tulisi toimia ja avustaa sitä rahallisesti, niin se on paha. Sosialistinen yhteiskunta olisi hyvä, kun se saataisiin ilmaseksi.

Järjestömme asioita

PÖYTÄKIRJA

S. S. Järjestön toimeenpanevan komitean kokouksesta syyskuun 22 päivänä, 1918.

Kokouksessa olevat läsnä Törnqvist, Halme, Helander, Bowers, Laurila ja allekirjottanut. Poissa olivat Tuuri ja Lehtovaara. Tuuri ilmotti sattuneista syistä ei voivansa olla läsnä kokouksessa. Lehtovaara ilmotti komitealle että hänen tilalleen on kutsuttava varajäsen siitä syystä, että hän ei voi saapua komitean kokoukseen, asuen automobiilimatkan päässä, joiden kulku on kielletty sunnuntaisin. Sihteeri ilmotti kut-

Kansainvälisen sosialismin suhde osuuskauppaliikkeeseen

Osuustoimintakysymyksen käsittelemistä varten asetettiin Kööpenhaminan sosialistikongressissa vuonna 1910 erikoinen osuustoimintavaliokunta, jonka tehtäväksi jäi ponsiluonnoksen laatiminen sanotusta kysymyksestä. Valiokunnan puheenjohtajana toimi belgialainen toveri Anseele ja sihteerinä saksalainen v. Elm. Sen käsittelyn pohjana olivat seuraavat ponsiehdotukset:

Belgian Työväenpuolueen ponsiehdotus:

"Kongressi

varottaa sosialistisia työläisiä niiden ihmisten opeista, jotka väittävät, että osuustoiminta olisi semmoisenaan riittävä, ja jotka pitävät tätä yhteenliittymismuotoa yhteiskunnallisen kysymyksen ratkaisemiskeinona;

selittää, että osuustoiminnan käyttäminen aseena työväen luokkataistelussa on tälle luokalle mitä suurimmaksi eduksi, sillä osuustoiminta tekee, järjestämällä työläisiä ostajina, tämän luokan kykeneväksi:

1) taistelemaan välikaupalla hankittua riistämistä vastaan,

2) helpottamaan työläisten itse tuotannon yrityksiä,

3) vaikuttamaan tavarain hankkijain töissä olevien työehtoihin,

4) myöntämään mallikelpoiset työehdot osuusliikkeissä työskenteleville,

ja yleensä vahvistamaan köyhälistöä sen taistelussa kapitalismia vastaan.

Osuustoiminnan ja valtiollisten puolueiden välisiin suhteisiin nähden

Kongressi

pitää toivottavana ,että sosialistisen puolueiden ja osuuskuntien välille muodostuu yhä läheisempiä elimellisiä siteitä, ja että osuuskunnat liittyvät, missä lain säädäntö sen sallii, todellisesti puolueeseen, ja luovuttavat osan voitostaan kiihotus- ja valistustyöhön sekä työväenluokan vapautustaisteluun;

lausuu sen toivomuksen, että osuuskunnat liittyvät keskenään erikoisliitoksi yhteisiä ostoja varten tai tuottaakseen jäsentensä tarvitsemia tuotteita; sekä että ne yhtyvät kansainväliseen osuustoimintaliittoon saattaakseen sosialistiset periaatteet siinä vallalle, jotta osuustoimintaliikkeelle tulisi nykyään vallassa olevaa kapitalistista järjestelmää vastaan taisteleva luonne."

Hollannin työväenpuolueen ponsiehdotus:

Hollannin työväenpuolueen edustajien taholta suositeltiin seuraavaa Hollannin ammattiyhdistysliiton vuoden 1910 vuosikokouksessa hyväksyttyä pontta:

"Katsoen siihen, että kulutuksen osuustoiminnallinen järjestäminen työväen puolelta on tehokas keino:

1) työväen kehittämiseksi järjestämään itsenäisesti yhteiskunnallisia asioitaan,

2) työväenluokan toimeentulon parantamiseksi ja

3) työväen todellisen taistelun avustamiseksi;

että tämän johdosta on välttämätöntä ammattiyhdistysliikkeen ja työväen osuuskauppaliikkeen molemmin puolin, niin paljon kuin mahdollista, avustaa toisiaan, sikäli kuin jälkimäinen sääntöjensä y. m, mukaan pitää tarkotuksenaan käyttää osan nettovoitostaan työväenluokan taistelun hyväksi sellaisena kuin tämän taistelun käsittävät sos.-dem. työväenpuolue ja Hollannin ammattiyhdistysliitto;

lausuu ammattiyhdistysliiton viides yleinen kokous, pidetty toukok. 9 ja 10 p:nä Amsterdamissa mielipiteenään että:

a) ammattiyhdistysten jäsenillä on siveellisenä velvollisuutena olla kotipaikkansa osuuskaupan jäseninä ja koettaa saada vaimonsa vakuutetuiksi siitä, että heillä on suurta etua työväen osuuskauppaliikkeen kukoistamisesta;

b) ammattiyhdistysten jäsenten on vastustettava erikoisten osuuskauppojen perustamista erikoista työläisryhmiä varten;

c) osuuskauppojen velvollisuutena on niin paljon kuin mahdollista avustaa ammattiyhdistysten työtä:

A) päättämällä tariffisopimuksia osuuskuntain työssäpitämäin henkilöjen työ- ja oikeusolojen järjestämiseksi;

B) rakennustöitään y. m. teet täessään panemalla huomiota työssä olevien henkilöjen työoloihin;

C) mikäli mahdollista avustamalla ammattiyhdistysten taistelua kuluttajavoimallaan;

D) pitämällä huolta siitä, että aina teetetään työt järjestyneillä työläisillä;

E) määräämällä osan nettovoitostaan paikalliselle ja kansalliselle ammattiyhdistysliikkeelle, sekä edelleen ottaen huomioon, että lakon oikeutus on yksinään ammattiyhdistysliikkeen ratkaistava eikä sen vuoksi ole toivottavaa, että osuuskauppojen puolelta välittömästi avustetaan lakossa tai sulussa olevia työläisiä tai heidän ammattiosastojaan;

kehottaa kokous osuuskauppoja antamaan tätä tarkotusta varten määrätyn osan nettovoitostaan Hollannin ammattiyhdistysten liiton käytettäväksi."

Ranskan sosialistipuolueen ponsiehdotus:

"Sosialistinen puolue, entisten lausuntojensa mukaisesti, muistuttaa mieliin, "että se myöntää työväen taistelujärjestön samoin kuin kollektiivijärjestöjen perustamisen ja kehityksen suuren merkityksen", ja että se tältä näkökannalta katsoo osuuskuntainkin kuuluvan "yhteiskunnan muuttamiseen välttämättömäin ainesten" joukkoon. Siis tunnustaa osuustoiminnalle itsenäisen arvon yleisissä työväen kehittämis- ja järjestämispyrinnöissä.

Osuustoiminta tukee työläisiä hankkimalla heille toimeentulokeinoja taistelussa turmiollisten välikauppiasten tunnottomuutta ja ahneutta vastaan. Se tarjoaa heille tehokkaita keinoja parempien elinehtojen ynnä työ- ja taisteluehtojen aikaansaamiseksi sekä samalla totuttaa heitä yhteisomaisuuden hallinnon vaikeaan ja monimutkaiseen tehtävään.

Osuustoiminta on sitäkin hedelmällisempi tuottamaan hyödyllisiä tuloksia, kun se jo järjestömuotonsa kautta itsestään kehittyy yhä laajempiin muotoihin, lakkaamatta laventaa työalaansa ja askelettain kohoaa yksilöjen ryhmityksestä osuustoiminnallisten voimain kokonaisliitoksi.

Kun työväenluokka tällä tavoin johtan kuluttajavoimaansa, lyö se elinvoimaisilla yrityksillään iskuloismaista välikauppaa vastaan hankkii kapitalistien kilpailua vastaan taistellessaan suuria ja varmoja menekkialoja itse järjestämälleen tuotannolle ja huolellisesti varustaa itselleen laajoja varastoja taloudellisten pulain varalle

Sitä paitsi on osuustoiminta maataloustuotannolle arvokkaana keinona puolustautumiseksi keinotelua vastaan ja teknillisen edistyksen auttamiseksi, sen avulla kun saadaan aikaan yhteisostoja ja yhteisten työkalujen käyttämistä.

Sosialistinen puolue, ollen työväenluokan ja yhteiskunnallisen vallankumouksen puolue, on siis velvollinen edistämään osuustoiminnan vapaata kehitystä. Sen asiana on valistustyössään tehdä tunnetuksi osuustoiminnan kiistämättömiä etuja. Mutta tahtoessaan täyttää työväelle kuuluvat yrityksetluokkatietoisuudella ja saadaniistä loistamaan sosialismin vapauttavan aatteen, johtuu tämä puolue, samalla kun se kehottaa työntekijöitä osuustoimintaan, tekemään heille myös tunnetuksi kapitalistisen kilpailun itse asettamat rajat, jotta he, oppien siten tuntemaan yhteiskunnallisen taistelun tavattomat vaikeudet, eivät laiminlyö niitä lakkaamattomia ponnistuksia, joita sekä ammatillinen että valtiollinen toiminta heiltä vaatii."

Keskustelu.

Keskustelun alotti

Bertrand—Belgia, perustellen belgialaisen osaston esittämää ponsilauselmaa. Belgian sosialidemokraattinen puolue on perustanut ammatti yhdistyksiä ja osuuskuntia ja on sen kautta saavuttanut suuria edistyksaskeleita. He myöntävät olojen olevan erilaisia eri valtioissa ja käsittävät etenkin Saksassa tapahtuneen kehityksen, missä laki kieltää osuuskuntia puolueisiin liittymästä. Mutta belgialaiset luulevat, että heidän menettelynsä on sopiva päämääräksi kaikissa valtioissa ja että kongressin senvuoksi olisi hyväksyttävä heidän ponsilauselmansa.

von Elm—Saksa: Me saksalaiset emme pidä belgialaisten esimerkkiä noudattamisen arvoisena. Saksassa ovat puolue, ammattiyhdistysliike ja osuustoiminta toisistaan erotettuja Jos yritettäisiin sitoa toisiinsa puolueetta ja osuuskuntia, joutuisi puolue epäilemättä riippuvaisuuteen osuuskunnista, mikä ei suinkaan olisi puolueen etujen mukaista. Siiloin ei enää jokainen työläinen tunsisi olevansa velvollinen kantamaan rahalisia ja aatteellisia uhrauksia kaikkien näiden kolmen liikkeen hyväksi. Työläisiä on kasvatettava siihä käsityksessä, että heidän on kaikin tavoin tuettava valtiollista puolueetta säilyttääkseen sen riippumattomana.

Osuuskuntien etujen mukaista on ja voimakkaana.

yhdistää itseensä kaikki kuluttajat katsomatta valtiollisiin, taloudellisiin tai uskonnollisiin eroavaisuuksiin Me olemme tosin sitä mieltä, että osuuskuntien on niin paljon kuin mahdollista palveltava työväenliikettä, ja jos työläiset tahtovat saada osuuskuntia näin toimimaan, voivat he sen myöskin tehdä. Hampurissa esim. tekee osuuskunta "Produktion" työväenliikkeelle ja työläisille vähintäin yhtä paljon palveluksia kuin osuuskunnat toisissa valtioissa. Me emme tosin millään muotoa tahdo tehdä mitättömäksi belgialaisten esimerkkiä, mutta kongressin ei olisi tehtävä mitään päätöksiä, jotka yksityiskysymyksissä sitoisivat eri maita On viitotettava suuntaviivat yhteisesti pyrittävää päämäärää kohti.

Karpeles—Itävalta: Vaikkakaan me emme Itävallassa voi ottaa käytäntöön belgialaisten esimerkkiä, olemme kuitenkin valmiit sitä suuremmassa määrässä antamaan tunnustuksemme belgialaisten ansioille Bertrand ja Anseele voivat tänään tyydytyksellä nähdä, että kansainvälinen kongressi keskustelee osuustoimintakysymyksestä, jonka vuoksi heiltä on vuosikausia pilkattu. Meidän on tässä kongressissa ensi kädessä huolehdittava siitä, että työläisiä kehotetaan liittymään osuuskauppoihin, ei oman mieskohtaisen etunsa, vaan sen suuren asian vuoksi, jota niiden pyrkimykset merkitsevät. Sitä ennen emme voi osuuskaupoille antaa mitään määräyksiä, joita ne eivät myöskään tulisi ensinkään ottamaan huomioonkaan. On mahdotonta vaatia, senjälkeen kuin saksalaiset ovat hyväksyneet Hannoverin ponsilauselmansa, että osuuskuntien on muodostettava osa puolueliikkeestä. Meidän on ensin pidettävä siitä huolta, että sosialistit hankkivat pyrkimyksilleen jalansijaa osuuskaupoissa. Senjälkeen voimme jossakin seuraavassa kongressissa astua askeleen eteenpäin.

Helias—Ranska yhtyy von Elmiin. Ranskassa ovat osuuskunnat puolueen perustamia. Senvuoksi onkin kehitys Ranskassa ollut toinen kuin Belgiassa. Belgialaisten menettelyn huonommuutta todisti hänestä se seikka, että Englanti ja Saksa ovat saavuttaneet verrattomasti paljon enemmän aikaan osuustoiminnan alalla kuin Belgia. Kongressin olisi jätettävä kaikille valtioille vapaus itse valita tiensä.

Anseele—Belgia: Ei pidä paikkaansa väite, että belgialaiset tahtoisivat rajoittaa osuuskuntien itsehallinto-oikeutta. Belgiassa on osuuskuntien itsehallinto turvattu. On hankittava selvyyttä kysymykseen, mitä on puolueettomuus. Lakoissa, taloudellisissa ja valtiollisissa taisteluissa täytyy osuuskuntien kannattaa työväenpuoluetta, ja se merkitsee silloin puolueettomuudesta luopumista. Kongressilla on oikeus viitoittaa osuuskunnillekin tietä. Osuuskunta ei itsessään ole sosialismia; se ei rahallisessa, teollisessa tai kaupallisessa suhteessa ole muuta kuin kapitalistinen laitos. Meidän on senvuoksi